

Sygn. akt VI W 612/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2015r.

Sąd Rejonowy w Inowrocławiu VI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Magdalena Buda-Chmielewska

Protokolant sekr. sądowy Agata Juzwiszyn

Oskarżyciel publiczny ---

po rozpoznaniu sprawy o wykroczenie z wniosku Komendy Powiatowej Policji w I.

przeciwko: **T. D.**, ur. (...) w Ł., PESEL (...), s. W. i M. zd. B., adres do korespondencji ul. (...), (...)-(...) Z. zam. (...)- (...) I., ul. (...)

obwinionemu o to, że:

1. W dniu 5 marca 2015 roku około godziny 11:05 w I. na skrzyżowaniu ulicy (...) prowadząc pojazd marki F. (...) o nr rej. (...) nie zatrzymał się przed znakiem pionowym B-20 „STOP”

to jest o czyn z art. 92 § 1 kw

2. W tym samym miejscu i czasie podczas jazdy wymienionym pojazdem nie korzystał z pasów bezpieczeństwa

To jest o czyn z art. 97 kw w zw. z art. 39.1 ustawy prawo o ruchu drogowym

orzeka

I. Obwinionego T. D. uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów stanowiących wykroczenia z art. 92 § 1 kw i art. 97 kw w zw. z art. 39 ust. 1 ustawy prawo o ruchu drogowym i na podstawie art. 92 § 1 kw przy zastosowaniu art. 9 § 2 kw wymierza mu karę grzywny w wysokości 250,00 (dwieście pięćdziesiąt 00/100) złotych;

II. Obciąża obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100 złotych oraz zasądza od niego opłatę w wysokości 30,00 złotych.

VI W 612/15

UZASADNIENIE

W dniu 5 marca 2015 roku około godziny 11.05 obwiniony T. D. poruszając się ul. (...) w I. pojazdem marki F. (...) o nr rej (...) nie zastosował się do znaku drogowego B20 „STOP” na skrzyżowaniu z ul. (...) i nie zatrzymując się, przejechał przez skrzyżowanie oraz nie posiadał wówczas zapiętych pasów bezpieczeństwa.

W związku z popełnionymi wykroczeniami został on zatrzymany do kontroli przez funkcjonariuszy policji M. K. i G. D. . W trakcie zatrzymywania zaczął zapinać pasy bezpieczeństwa. Odmówił przyjęcia mandatu karnego .

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie dowodów w postaci :

- zeznań świadka M. K. k. 14-15, 33

- zeznań świadka G. D. k. 33

- nagrania na płycie CD k. 33, 12

- notatki urzędowej k. 4

Sąd za niewiarygodne uznał wyjaśnienia obwinionego T. D. (k. 9-10), który nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu wykroczeń albowiem sprzeczne były one z uznanymi za wiarygodne zeznaniami funkcjonariuszy policji świadków M. K. (k. 14-15, 33) i świadka G. D. (k. 33). Świadkowie jasno i kategorycznie potwierdzili, że byli bezpośrednimi świadkami zachowania obwinionego i widzieli, że na skrzyżowaniu ul. (...) w I. nie zastosował się do znaku drogowego B20 „STOP” i nie zatrzymując się przejechał przez skrzyżowanie oraz nie posiadał zapiętych pasów bezpieczeństwa. Świadkowie będący funkcjonariuszami policji patrolowali wówczas ul. (...). Zeznania tych świadków były jasne, logiczne, konsekwentne i przede wszystkim ze sobą spójne. Świadkowie ci nie mieli żadnego interesu w tym by bezpodstawnie obciążać obwinionego, dlatego Sąd ich zeznania uznał za wiarygodne. Na podkreślenie zasługuje fakt, że w trakcie postępowania wyjaśniającego obwiniony przedstawił nagranie z tego zdarzenia albowiem jak oświadczył miał w swoim pojeździe zamontowana kamerę. Na nagraniu tym widać zaś wyraźnie, że obwiniony faktycznie nie zastosował się do znaku drogowego B20 „STOP” i nie zatrzymał się przejeżdżając przez skrzyżowanie ul. (...) w I. .

W świetle powyższego wina obwinionego nie budzi żadnych wątpliwości i polega na tym, że w dniu 5 marca 2015 roku około godziny 11:05 w I. na skrzyżowaniu ulicy (...) prowadząc pojazd marki F. (...) o nr rej. (...) nie zatrzymał się przed znakiem pionowym B-20 „STOP”, tj. dopuścił się wykroczenia z art. 92 § 1 kw. .

Zgodnie z § 21. Rozporządzeniem Ministrów Infrastruktury oraz Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 lipca 2002 r. w sprawie znaków i sygnałów drogowych.(Dz. U. z dnia 12 października 2002 r.) znak B-20 "stop" oznacza: 1)zakaz wjazdu na skrzyżowanie bez zatrzymania się przed drogą z pierwszeństwem,2) obowiązek ustąpienia pierwszeństwa kierującym poruszającym się tą drogą. Zatrzymanie powinno nastąpić w wyznaczonym w tym celu miejscu, a w razie jego braku - w takim miejscu, w którym kierujący może upewnić się, że nie utrudni ruchu na drodze z pierwszeństwem. Na gruncie niniejszej sprawy obwiniony niewątpliwie wjechał na skrzyżowanie bez zatrzymania się przed drogą z pierwszeństwem. Tym samym nie zastosował się do ww. znaku i wypełnił znamiona wykroczenia z art. 92 § 1 kk.

Wina obwinionego polegała również na tym, że w tym, że w tym samym miejscu i czasie jak w zarzucie I podczas jazdy wymienionym pojazdem nie korzystał z pasów bezpieczeństwa, to jest dopuścił się wykroczenia z art. 97 kw w zw. z art. 39.1 ustawy prawo o ruchu drogowym.

Zgodnie z art. 39. 1. Ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym kierujący pojazdem samochodowym oraz osoba przewożona takim pojazdem wyposażonym w pasy bezpieczeństwa są obowiązani korzystać z tych pasów podczas jazdy, z zastrzeżeniem ust. 3, 3b i 3c tej ustawy, które to wyłączenia nie mają zastosowania odnośnie obwinionego. Jak jasno wynika z zeznań funkcjonariuszy policji obwiniony nie miał wówczas jadąc pojazdem zapiętych pasów bezpieczeństwa, w związku z czym dopuścił się przedmiotowego wykroczenia z art. 97 kw albowiem wykroczył przeciwko wyżej opisanemu przepisowi ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym.

Uznając iż wina obwinionego co do zarzucanych mu wykroczeń nie budziła wątpliwości Sąd na podstawie art. 92§1 k.w. przy zastosowaniu art. 9 § 2 kw wymierzył jemu karę grzywny w wysokości 250 złotych .Organ orzekający wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę za dane wykroczenie, oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu i biorąc pod uwagę cele kary w zakresie społecznego oddziaływania oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do ukaranego.

Uwzględniając powyższe Sąd doszedł do przekonania, iż wystarczającym będzie wymierzenie wobec obwinionego kary grzywny w rozmiarze 250 zł. Za tym przemawiał bowiem stopień społecznej szkodliwości czynów jemu przypisanych. Na korzyść obwinionego nie może przemawiać okoliczność, że nie chciał podać wysokości swojego miesięcznego

uposażenia, podając jedynie, że jest emerytem. Jest on osobą młodą, zdolną do pracy. Wymierzając karę grzywny na poziomie większym niż minimalny Sąd kierował się stopniem winy. Biorąc pod uwagę sposób działania sprawcy Sąd uznał, iż przedmiotowa kara grzywny jest adekwatna do przypisanych obwinionemu czynów i spełni swoje cele wychowawcze, zapobiegawcze i represyjne.

Biorąc pod uwagę warunki materialne obwinionego, fakt iż uzyskuje świadczenie emerytalne, Sąd obciążył go kosztami procesu.